

Núm. de Protocol: 2000097/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000052/2016

SENTÈNCIA 75-2016

PARTS:

Apel·lant: Sr. ROC

Representant: Sra. ECC
Advocada: Sra. CMV

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. DMT

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY

Magistrats: M.I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
M.I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, vint-i-u d'octubre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000097/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. ROC va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 28 de juliol de 2015, la qual confirmava, en alçada, la decisió de 5 de maig de 2015. Per mitjà d'aquestes resolucions es resolia l'afiliació de la part agent com a persona que realitza una activitat per compte propi a comptar del 9 de novembre de 2010 fins el 30 de juny de 2013, i se li reclamava el pagament de les cotitzacions generades.

2.- La sentència del dia 29 de març de 2016, de la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal del Batlle, ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. ROC, i ha declarat les resolucions impugnades ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

3.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) El salari rebut per la part agent de l'empresa per la qual treballa comprèn les funcions que aquesta li encomana prop de les seves diferents filials i/o participades.

b) El salari consolidat rebut de la societat holding ja ha estat cotitzat.

c) Les irregularitats contingudes en l'expedient administratiu han de suposar la nul·litat del mateix.

d) La modificació de l'article 19.b de la Llei de la CASS per la llei 9/2013 del 23 de maig, s'ha d'entendre com una limitació de la interpretació extensiva que fins al moment efectuava la parapública.

4.- En la seva contesta de data 14 de juny de 2016, la representació processal de la CASS s'oposa al recurs d'apel·lació i manifesta en substància que:

a) La interpretació efectuada per la CASS de l'article 19 de la Llei de la CASS ha estat sempre ajustada a dret, i confirmada per reiterada jurisprudència.

b) La cotització del recurrent com assalariat de la societat mare és plenament compatible amb la realització d'una activitat per compte propi com administrador de la filial.

c) La CASS ha seguit el procediment legalment establert sense situar en indefensió la part agent, la qual ha pogut presentar tots els seus mitjans de defensa i les seves argumentacions.

5.- En l'acte de la vista oral del 15 de setembre de 2016, les parts compareixents van exposar les consideracions que van considerar més adients per a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució de la CASS que va procedir a afiliar d'ofici el recurrent, pel fet de realitzar una activitat per compte propi com administrador de l'entitat "I. SLU", des del 9 de novembre de 2010 fins al 30 de juny de 2013. Aquesta afiliació d'ofici va comportar la reclamació de les cotitzacions que no s'havien satisfet durant aquest període, per un import total de 12.669,41 euros.

Tercer.- La recent sentència d'aquesta Sala núm. 35-2016, de 18 de maig, ha examinat un supòsit que resulta ser plenament equiparable al que es planteja en aquest recurs, de manera que procedeix aplicar els mateixos raonaments en què es va fonamentar aquella resolució, d'acord amb el principi d'unitat de doctrina. Com es va dir llavors:

"L'article 19.b) de la Llei de la seguretat social, en la redacció vigent en el període de referència, és taxatiu quan determina que s'inclouen dins del col·lectiu de persones que realitzen una activitat per compte propi:

"Els administradors de societats que no siguin al mateix temps persones assalariades, sempre que resideixin legalment al Principat d'Andorra".

No ofereix dubte que el recurrent, en la seva condició d'administrador de l'entitat referida, forma part del col·lectiu de persones que realitzen una activitat per compte propi, integrat en el règim general de la seguretat social.

El precepte de referència inclou dins del seu àmbit d'aplicació els administradors de societats que no siguin simultàniament persones assalariades de la mateixa entitat i resideixin a Andorra, per la qual cosa la dada relativa a la remuneració o no de les funcions d'administrador no és en aquest cas un element rellevant per a determinar si existeix o no obligació d'afiliar-se al règim general de la seguretat social.

(...)

El recurs d'apel·lació es fonamenta, substancialment, en que l'entitat "X SLU" està participada al cent per cent per la societat matriu "Y SA", que el recurrent té la condició d'assalariat d'aquesta darrera i que és en funció d'aquesta relació laboral que assumeix les funcions d'administrador de la societat filial. D'aquests fets, l'agent dedueix que concorre una excepció al règim general, basada en la naturalesa específica de la seva situació.

Aquesta argumentació no pot ser compartida, i això per tres raons fonamentals. En primer lloc, cal tenir en compte que es tracta de dues persones jurídiques amb personalitat diferenciada i que tenen també objectes socials propis, de manera que s'ha d'atendre a la situació de cadascuna d'elles, encara que una sigui filial de l'altra.

En segon terme, les funcions del recurrent com administrador de l'entitat "X SLU" no són objecte de discussió. Segons la redacció original de la Llei de la seguretat social, que resulta aplicable en aquest cas, i d'acord amb la jurisprudència que l'ha interpretada reiteradament,

l'exercici d'aquestes funcions comporta el desenvolupament d'una activitat lucrativa, amb independència de si aquelles són o no retribuïdes.

En tercer lloc, la relació laboral entre el recurrent i la societat matriu "Y SA", que comporta la cotització com a persona assalariada, no interfereix amb la situació que deriva de la condició d'administrador de la filial. En tractar-se de dues societats amb personalitat jurídica independent, com abans s'ha dit, la situació de l'interessat en cadascuna d'elles s'ha d'analitzar de forma separada. En conseqüència, d'acord amb el règim legal aplicable en aquest cas, la cotització de l'agent com a assalariat de "Y SA" és plenament compatible amb la realització d'una activitat per compte propi, com administrador de "X SLU".

Quart.- En el cas que és objecte d'aquest litigi, el recurrent ostentava el càrrec d'administrador de l'entitat "I. SLU" i, al mateix temps, era assalariat de la societat matriu "I. SA. Tanmateix, en aplicació dels criteris que s'acaben d'exposar, aquest fet no exclou l'obligació de cotitzar com assegurat que realitza una activitat per compte propi, per la condició d'administrador de la primera de les societats esmentades, i això pel període anterior a l'entrada en vigor de la reforma que va introduir la Llei 9/2013, de 23 de maig.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest motiu d'impugnació.

Cinquè.- En segon lloc, els defectes formals que denuncia el recurrent no són susceptibles de determinar la invalidesa dels actes impugnats, ja que, com conclou la sentència apel·lada, no han donat lloc en cap moment a la indefensió de l'interessat.

Resulta suficient constatar que l'acord d'inici de l'expedient, d'11 de febrer de 2015 (foli 131 de les actuacions) es referia a la manca d'afiliació de l'interessat per la seva condició d'administrador de les societats "I. SA" i "A. SA", des de la data del 9 de novembre de 2010. Finalment, la resolució final de 5 de maig de 2015 (foli 211) va tenir en compte igualment la manca d'afiliació en la primera de les esmentades societats, de manera que no hi ha hagut cap desviació en l'objecte del procediment. El fet de que, en una resolució interlocutòria de 20 de març de 2015 (foli 206), es fes referència a l'entitat "I.R. SA", que és una altra societat de la qual també és administrador l'interessat, no ha produït cap indefensió, ja que aquest ha conegut en tot moment quins eren els termes en què es plantejava el debat i les seves conseqüències.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Sisè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. ROC contra la sentència dictada el 29 de març de 2016 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No fer cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.